

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ กิริติสมิต. การประกันภัยความรับผิดในการใช้รถยนต์ภาคบังคับของประเทศญี่ปุ่น (Compulsory Auto-mo-bile Liability Insurance). วารสารการประกันภัย 17 (เมษายน - มิถุนายน 2535) : 53.

การประกันภัย, กรม. การประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับของประเทศญี่ปุ่น สรุปการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับประเทศญี่ปุ่น ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และประเทศไต้หวัน และสรุปคำถาม-คำตอบประเทศที่ไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ วันที่ 17-23 มกราคม พ.ศ.2538. (พิมพ์ดีด)

____. การประกันภัยรถยนต์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์, 2532.

ไกรวิน สารวิจิตร. กฎหมายการประกันภัยบุคคลที่สามของประเทศญี่ปุ่น. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 (มีนาคม 2534) : 52-62.

เกียรติศักดิ์ คำสมาน. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 : บทบาทในการเสริมสร้างความมั่นคงให้ระบบเศรษฐกิจและสังคม. วารสารการประกันภัย 72 (ตุลาคม - ธันวาคม 2536) : 24-25.

จิตติ ดิงศภัทัย. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

จำรัส เขมะจารุ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ยังพลเทรคดิง, 2530.

จิต เศรษฐบุตร. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงสุทธิ
การพิมพ์, 2537.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. กฎหมายว่าด้วยประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนัก
พิมพ์นิติบรรณาการ, 2529.

ประพันธ์ ทรัพย์แสง. คำอธิบายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2535.

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ : คุ้มครองใคร?. เอกสารสรุปการเสวนาโต๊ะกลม
ณ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 29 สิงหาคม 2538. (พิมพ์ดีด).

พนิดา บุญรอด. มาตรการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ : วิเคราะห์มาตรการตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยรถยนต์ วิทยา
นิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.

พนมเทียน เพชรไฟ. ทัศนะของสมาชิกรัฐสภาต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
พ.ศ. 2535. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรม
ศาสตร์, 2535.

ไพจิตร บุญญพันธ์. คำอธิบายเฉพาะบางเรื่อง ประมวลกฎหมายอาญาลักทรัพย์โดยใช้กลอุบาย
มีได้หรือไม่ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อสันนิษฐานความผิดทาง
กฎหมาย. พระนคร : สำนักพิมพ์แสงทองการพิมพ์, 2517.

_____ คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 5. พระนคร
: สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2525.

_____ . หลักกฎหมายลักษณะละเมิด คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เรื่อง
ข้อสันนิษฐานความผิดทางกฎหมาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ,
2533.

วารี นาสกุล. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด จัดการงานนอกสั่ง
ลาภมิควรได้. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มิ่งผลการพิมพ์, 2518.

วันชัย ศศิโรจน์. กฎหมายเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายต่อบุคคลที่เกิดจากอุบัติเหตุทางยานยนต์. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

ศราวุธ ภาสวณิพงษ์. โต้หม่อ : ประกันบุคคลที่ 3 เบี้ยต่ำเพราะไม่มี “อนามัย”. อีคอนมิ
นิวส์เปเปอร์ (19-25 ตุลาคม 2535) : 1, 6.

ศักดิ์ สนองชาติ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2527.

สงวน นิตยารัมภ์พงศ์. เบี้ยประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ : เท่าใดจึงจะเหมาะสม. มติ
ชนสุดสัปดาห์. 12 (ตุลาคม 2535) : 22-23.

_____ และคณะ. สถานการณ์การบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประสบภัยตามพระราช
บัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2538.

สรรพากร, กรม. สารานุกรมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และ
กฎกระทรวง. วารสารภาษีอากร 12 (เมษายน 2536) : 116-122.

สุดา วัชรวัฒนากุล. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 กับกิจการให้เข้า
ซื้อรถยนต์. วารสารนิติศาสตร์ 22 (ธันวาคม 2535) : 498.

สุรศักดิ์ มณีสร. การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ เป็นผู้ก่อความเสียหายขึ้นมาเอง. รพีสาร 1
(มกราคม - มีนาคม 2536) : 34.

สุขุม ศุภนิตย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528 (อค์สำเนา)

หาญ อร่ามวิทย์. การประกันภัยความรับผิดจากรถยนต์ภาคบังคับของประเทศญี่ปุ่น. (พิมพ์คัด)

อาทิจ ตั้งกัลยานนท์. การประกันภัยความรับผิดของผู้ใช้รถยนต์ภาคบังคับของประเทศญี่ปุ่น.
วารสารสำนักงานประกันภัย 6 (มกราคม - มีนาคม 2524) : 59-67.

ภาษาอังกฤษ

Automobile Insurance Rating Association of Japan. Automobile Insurance in Japan (with Appendix). Tokyo : Miyoshi Inc., (April 1994) : 1-11.

The Marine & Fire Insurance Association of Japan. Automobile Liability Security Law with Concomitant Laws, Orders, Ordinances and Insurance General Conditions 1975, EHS Law Bulletin Series Japan Banking Insurance Volume VI. Tokyo : Codes Translation Institute, Inc., 1975.

Von Mehren, A., T. The treatment of motorvehicle accidents : The impact of technological change on legal relations, Law in Japan : The legal order in a changing society, Massachusetts : Harvard University Press, 1963.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ความในมาตรา ๒ ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และรถยนต์ทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในรถหรือผู้มีสิทธิครอบครองรถตามสัญญาเช่าซื้อ และหมายความรวมถึงผู้นำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวด้วย

“ผู้ประสบภัย” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยเนื่องจากรถที่ไ้หรืออยู่ในทางหรือเนื่องจากสิ่งทบบรรทุกหรือติดตั้งในรถนั้น และหมายความรวมถึงทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตายด้วย

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรืออนามัยอันเกิดจากรถ

“ผู้ซึ่งอยู่ในรถ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในหรือบนหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากรถนั้นด้วย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการประเภทประกันภัยรถ

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัยซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง

“เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการประกันภัยมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ การออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายตามมาตรา ๘ และจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามมาตรา ๖

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐสองคนและจากผู้ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๖ หมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอสองคนและให้ผู้แทนกรรมการประกันภัยเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับความผิดหรือโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑

การประกันความเสียหาย

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัท

จำนวนเงินเอาประกันภัย ให้กำหนดตามชนิด ประเภท และขนาดของรถ แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗

(๑) รถสำหรับเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท และรถสำหรับผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(๒) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น และรถยนต์ที่หารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ทหาร

(๔) รถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวโดยเจ้าของรถไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร เจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ทั้งนี้ ตามจำนวนเงิน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

มาตรา ๑๒ ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อส่งมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้ว

เจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ

ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒ ให้แก่นายทะเบียน หรือให้ทำเครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้

การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมายหรือการทำเครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๕ กรมธรรม์ประกันภัยหรือเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งมีข้อความระบุถึงความรับผิดชอบของบริษัทแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ บริษัทจะยกเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้

มาตรา ๑๖ บริษัทจะยกเอาเหตุแห่งความไม่สมบูรณ์หรือการฝ่าฝืนเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัยระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ หรือการได้บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยกับเจ้าของรถ เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อผู้ประสบภัยในการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นมิได้ เว้นแต่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยให้เจ้าของรถและนายทะเบียนทราบล่วงหน้า

การบอกเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยให้มีผลเมื่อครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่บริษัทได้มีหนังสือแจ้งการเลิกกรรมธรรม์ประกันภัยไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๑๗ บริษัทจะยกเอาความทุจริตหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยมาเป็นข้อต่อสู้เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยมิได้

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่รถซึ่งเจ้าของรถได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัทได้โอนไปยังบุคคลอื่นโดยผลของกฎหมายว่าด้วยมรดกหรือโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นให้ผู้ได้มาซึ่งรถดังกล่าวมีฐานะเสมือนเป็นผู้เอาประกันภัยตามกรรมธรรม์ประกันภัยนั้น และบริษัทต้องรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวต่อไปตลอดอายุของกรรมธรรม์ประกันภัยที่ยังเหลืออยู่

มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นำทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวตรวจสอบการได้จัดให้มีประกันความเสียหายตามมาตรา ๑ ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย

หมวด ๒

ค่าเสียหายเบื้องต้น

มาตรา ๒๐ เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ ให้บริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย

ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้น จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายให้

ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนจากบริษัทต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกขกขอก น้อโคง กวรโฆก ลักทรพัย รัดเอาทรพัย ชงทรพัย หรือปล้นทรพัย และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท

(๔) มีความเสียหายจากรถเกิดแก่ผู้ประสบภัย แต่ไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา ๗

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยซึ่งอยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง แต่ผู้ประสพภัยมิใช่เป็นผู้ซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทดังกล่าวร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๓ ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยจ่ายหรือร่วมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ให้แก่ผู้ประสพภัยให้เสร็จสิ้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอกการพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือมาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยไปตามมาตรา ๒๕ แล้วให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนสงเคราะห์สมทบกองทุนอีกต่างหาก

ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา ๒๗ การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประสพภัยต้องร้องขอภายในหนึ่งร้อยแปดสิวนับแต่วันที่มีความเสียหายเกิดขึ้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีตามมาตรา ๒๓ (๑) และ (๓) ให้นายทะเบียนยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ได้หากมิได้มีการยึดรถนั้นไว้ตามกฎหมายก่อนอยู่ก่อนแล้ว

จนกว่าเจ้าของรถจะได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจนครบจำนวน หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นคืนกองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากนายทะเบียน และหากมีการยึดรถนั้นตามกฎหมายก่อนแล้ว ให้กรมการประกันภัยมีสิทธิขอเข้าเคลียในทรัพย์สินหากมีการขายทอดตลาด

มาตรา ๒๙ รถที่ยึดไว้ตามมาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนมีอำนาจขายทอดตลาดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าของรถตามมาตรา ๒๓ (๑) ไม่จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนแทนตน คืนให้แก่กองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากนายทะเบียน

(๒) กรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และนายทะเบียนได้ประกาศหาตัวเจ้าของรถโดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายไว้ และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่จำหน่ายในท้องถิ่นที่เกิดเหตุอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน แต่เจ้าของรถไม่ปรากฏตัวต่อนายทะเบียน ซึ่งได้ยึดรถนั้นไว้ภายในสามสัปดาห์นับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

มาตรา ๓๐ วิธีการยึดรถตามมาตรา ๒๘ และการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดรถตามมาตรา ๒๙ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด และจ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายคืนให้แก่กองทุน แล้วแต่กรณี ถ้ามีเงินเหลือเท่าใดให้คืนแก่เจ้าของรถ ในกรณีที่ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายให้กรมการประกันภัยเก็บรักษาเงินนั้นไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาและถ้าเจ้าของรถไม่เรียกเงินนั้นคืน ภายในห้าวันนับจากวันที่ขายทอดตลาดให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอก หรือเกิดขึ้นเพราะความจงใจหรือความประพฤตินเล็ดอย่างร้ายแรงของเจ้าของรถ ผู้ขับขี่รถ ผู้ซึ่งอยู่ในรถหรือผู้ประสพภัย เมื่อบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทน ผู้ประสพภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ให้บริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย แล้วแต่กรณี มีสิทธิไล่เบี้ย เอาแก่บุคคลดังกล่าว หรือมีสิทธิเรียกให้ผู้ประสพภัยคืนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นได้

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัย หรือภายในห้าปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากรถตามมาตรา ๘ ให้หน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของรถ ที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ส่งเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายจากเงินกองทุนคืนให้แก่กองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓

กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย

มาตรา ๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นเรียกว่า “กองทุนทดแทนผู้ประสพภัย” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยเมื่อมีกรณี ตามมาตรา ๒๓ และเป็นค่าใช้จ่ายอื่นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๖
- (๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑

หรือมาตรา ๓๒

- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๖) ดอกผลของเงินกองทุน
- (๗) เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินที่ได้มาตาม (๔) และ (๕)
- (๘) เงินรายได้อื่นๆ

เงินและทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของกรมการประกันภัยเพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๔ ให้มีสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยขึ้นในกรมการประกันภัยเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน

การเบิกจ่าย การเก็บรักษา และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุน เมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุนและการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนเป็นรายปีในอัตราไม่เกินร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละปี เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรได้

การเรียกเก็บและการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑ หรือมาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือบริษัทหรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิดจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๑

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๔๑ ให้ลงโทษตามมาตราอื่นแต่กระหนงเดียว

มาตรา ๔๓ เจ้าของรถผู้ใดคิดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๕ ผู้ประสภกับผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้นำทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ และเมื่อได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธี- พิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมรดไว้เพื่อใช้อยู่ในวันที่พระราช- บัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยตาม พระราชบัญญัตินี้ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับ และก่อนพ้นระยะเวลาดังกล่าวมิให้ถือว่าเจ้าของรถนั้นไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ให้บทบัญญัติมาตรา ๒๓ (๕) มีผลใช้บังคับกับรถที่เจ้าของรถได้จัดให้มีการ ประกันความเสียหายไว้แล้วตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

ภายใต้บังคับวรรคสอง บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ยังมีให้ใช้บังคับจนกว่าจะ พ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๙ ร.จ. ๔๕ ตอนที่ ๔๕ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่า อุบัติเหตุอันเกิดจากรถได้ทวีจำนวนขึ้นในแต่ละปี เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต เป็นจำนวนมาก โดยผู้ประสบภัยดังกล่าวไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่า- เสียหายไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริง และหากผู้ประสบภัยจะใช้สิทธิทางแพ่งเรียกร้อง ค่าเสียหายก็จะต้องใช้เวลาดำเนินคดียาวนาน ดังนั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการชดใช้ค่า เสียหาย และได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที สมควรกำหนดให้มีกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(ได้นำความใหม่ไปพิมพ์คือท้ายความเดิมไว้แล้ว)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวณ หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(๑๐๘ ร.จ. ๒ ตอนที่ ๑๑๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติไม่เหมาะสมบางประการ และยังมีปัญหาในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามสมควร ขยายระยะเวลาการใช้บังคับออกไปก่อน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถทุกชนิดทุกประเภทอย่างน้อยต้องจัดให้มีการประกันภัยตามขนาดของรถ ดังต่อไปนี้

(๑) รถที่ที่นั่งไม่เกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่ไม่เกินเจ็ดคน ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยห้าหมื่นบาทต่อคน และห้าล้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง

(๒) รถที่ที่นั่งเกินเจ็ดคนหรือใช้บรรทุกผู้โดยสารรวมทั้งผู้ขับขี่เกินเจ็ดคน ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยห้าหมื่นบาทต่อคน และสิบล้านบาทต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยเป็นผู้ขับขี่และผู้ขับขี่ที่ประสบภัยเป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย หรือไม่มีผู้ใดรับผิดชอบต่อผู้ขับขี่ที่ประสบภัย จำนวนเงินเอาประกันภัยตามข้อ ๑ ให้ลดลงเป็นจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๕ ร.จ. ๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามชนิด ประเภทและขนาดของรถที่ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เจ้าของรถซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะนำรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย โดยเอาประกันภัยไว้กับบริษัทเพื่อคุ้มครองความรับผิดชอบต่อชีวิตหรือร่างกายของผู้ประสบภัยอันเกิดจากการใช้รถนั้นหรืออยู่ในทางหรือจากสิ่งที่ยับรุดหรือติดตั้งในรถนั้น โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยต่อคนและต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้งไม่น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ การเอาประกันภัยตามข้อ ๑ ต้องมีระยะเวลาประกันภัยไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่รถนั้นอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ เมื่อมีการนำรถออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายแสดงว่ามีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถให้แก่พนักงาน

เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่รถนั้นออก เว้นแต่รถที่เจ้าของรถนำเข้าออกราชอาณาจักร
เป็นประจำและการประกันภัยนั้นยังไม่สิ้นสุดระยะเวลาเอาประกันภัย

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๒๐ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนดจำนวนเงินหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับรถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อบริษัทได้รับประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือรับประกันภัยที่ครอบคลุมหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ให้บริษัทออกใบเสร็จรับเงิน กรมธรรม์ประกันภัย และเครื่องหมายให้กับเจ้าของรถ

สำหรับบริษัทที่ได้รับประกันภัยตามวรรคหนึ่งไว้แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้บริษัทออกเครื่องหมายให้แก่เจ้าของรถภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒ การแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัยของบริษัทโดยให้มีอำนาจทำสัญญาประกันวินาศภัยเพื่อคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและรับเบี้ยประกันภัยในนามของบริษัท ให้บริษัทส่งสำเนาหนังสือแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัยไปยังนายทะเบียนผู้มีอำนาจหน้าที่แห่งท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ถ้าเป็นการแต่งตั้งก่อนวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้บริษัทส่งสำเนาหนังสือแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัยไปยังนายทะเบียนภายในวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ถ้าเป็นการแต่งตั้งหลังวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้บริษัทส่งสำเนาหนังสือแต่งตั้งตัวแทนประกันวินาศภัยไปยังนายทะเบียนภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่แต่งตั้ง

ข้อ ๓ ในจังหวัดที่บริษัทมีตัวแทนประกันวินาศภัยตามข้อ ๒ ไปดำเนินการรับประกันภัย บริษัทต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ของบริษัทเพื่อบริการและจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ประสบภัย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ ศีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๒๒ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้บริษัทต้องรับประกันภัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะของเครื่องหมายที่แสดงว่ามีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ ให้มีลักษณะตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ ให้เจ้าของรถติดเครื่องหมายตามข้อ ๑ ไว้ที่กระจกหน้ารถด้านในหันข้อความด้านหน้าของเครื่องหมายออกด้านนอก

กรณีที่ไม่มีกระจกหน้ารถ ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าวไว้ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๒๔ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเครื่องหมายที่แสดงการจดทะเบียนประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ และวิธีการติดเครื่องหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกันภัยคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

กรมธรรม์เลขที่.....
 บริษัท.....
 เลขทะเบียนรถ.....
 ชอรถ.....
 เลขตัวรถ.....

ระยะเวลาสิ้นสุด / / ๒๕

เลขที่

นายทะเบียน

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์

ตัดตามกรอบสี่เหลี่ยม ติดหน้ากระจกรถหรือที่เห็นได้ชัด

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีบริษัทบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครอง ไม่ว่าด้วยเหตุใดบริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ไปยังผู้เอาประกันภัยตามภูมิลำเนาที่ทราบครั้งสุดท้าย โดยทางไปรษณีย์

ลงทะเบียนตอบรับและบริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นไปยังนายทะเบียนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่บริษัทส่งหนังสือบอกเลิกไปยังผู้เอาประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีผู้เอาประกันภัยบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนด ความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้บริษัทแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบเป็น หนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กรมธรรม์ประกันภัยสิ้นสุดความคุ้มครอง

ข้อ ๓ เมื่อได้มีการบอกเลิกสัญญาประกันภัยตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ แล้วแต่กรณี ให้เจ้าของรถนั้นส่งคืนเครื่องหมายที่แสดงว่ามีประกันความเสียหายสำหรับ ผู้ประสบภัยจากรถแก่นายทะเบียน หรือทำลายเครื่องหมายนั้นให้อยู่ในสภาพที่ใช้ ไม่ได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดสามสิบวันที่บริษัทได้ บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๑

(๒) กำหนดเวลาสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้เอาประกันภัยบอกเลิก กรมธรรม์ประกันภัยตามข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๒๖ ตอนที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๓ วรรค-สอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย และการส่งคืนเครื่องหมายหรือการทำให้เครื่องหมายแสดงการจัดให้มีการประกันความเสียหายใช้ต่อไปไม่ได้ต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ความเสียหายที่จะให้ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นมีดังต่อไปนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ค่ายา ค่าอาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ
ทำนองเดียวกันที่ใช้ในการบำบัดรักษา

(ข) ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษา รวมทั้ง
ค่าซ่อมแซม

(ค) ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค ทั้งนี้
ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ และค่าบริการอื่นทำนองเดียวกัน

(ง) ค่าห้องและค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

(จ) ค่าพาหนะนำผู้ประสบภัยไปโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต ได้แก่

(ก) ค่าปลงศพ

(ข) ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย

ข้อ ๒ จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปดังนี้

(๑) จำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับความเสียหาย

ต่อร่างกาย

(๒) จำนวนหนึ่งหมื่นบาท สำหรับความเสียหายต่อชีวิต

(๓) จำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกัน สำหรับผู้ประสบภัยที่ถึงแก่ความตายหลังจากมีการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล

ข้อ ๓ การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต้องมีหลักฐานดังนี้

(๑) ความเสียหายต่อร่างกาย

(ก) ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลหรือหลักฐานการแจ้งเหตุเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล

(ข) สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง แล้วแต่กรณี

(๒) ความเสียหายต่อชีวิต

(ก) สำเนามรณบัตร

(ข) สำเนานันทกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้หนึ่งถึงแก่ความตายเพราะการประสบภัยจากรถ

(๓) การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม (๑) และ (๒) รวมกันให้มีหลักฐานตาม (๑) และ (๒)

(๔) ให้ผู้ประสบภัยเป็นผู้ร้องขอ หากผู้ประสบภัยไม่สามารถร้องขอได้ให้โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสบภัย ญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี ร้องขอแทน

ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทที่รับประกันภัยไว้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ความเสียหายเกิดขึ้น

ข้อ ๔ การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้จ่ายแก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายแก่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล
ที่รักษาพยาบาลแทนผู้ประสบภัย

(๒) ให้จ่ายเป็นเงินสด หรือจ่ายเป็นเช็คที่มีได้ลงวันที่ล่วงหน้า

(๓) ให้จ่ายให้เสร็จเรียบร้อยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ
ตามข้อ ๓ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความรับผิดชอบ

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๒๘ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๒๐ วรรค-
สอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราความเสียหาย ที่จะให้ได้รับค่าเสียหายในเบื้องต้น จำนวน
เงินค่าเสียหายในเบื้องต้น การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหาย
เบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ หรือจ่ายให้ไม่ครบ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณี แจ้งต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย พร้อมขอเท็จจริงดังนี้

- (๑) ชื่อบริษัทประกันภัย และหมายเลขกรมธรรม์ประกันภัย
- (๒) จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่ประสงค์ได้รับ
- (๓) วันที่ไปยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากบริษัทประกันภัย

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับความเสียหายจากรถที่บริษัทได้รับประกันไว้และบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นไม่ครบจำนวนที่ต้องจ่ายหรือในกรณีที่ผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถก่อให้เกิดความเสียหายหรือจากบริษัทได้ เพราะกรณีตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัย แล้วแต่กรณียื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยพร้อมหลักฐานดังนี้

- (๑) ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการแจ้งหนี้
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัว ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หนังสือเดินทางหรือสำเนาทะเบียนบ้าน ในกรณีที่ผู้ประสบภัยได้รับบาดเจ็บ

(๓) สำเนาบรรณบัตร สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสำเนาบัตรประจำตัวในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย

ในกรณีผู้ประสบภัยถึงแก่ความตาย ให้ทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยยื่นเอกสารตาม (๓) ด้วย

ข้อ ๓ การยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นให้ยื่นตามแบบที่นายทะเบียนกำหนดต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย กรมการประกันภัย หรือสำนักงานประกันภัยภูมิภาค สำนักงานพาณิชย์จังหวัดหรือสถานที่ที่นายทะเบียนกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ประสบภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสบภัยต้องร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ความเสียหายเบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา ๒๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖)

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ สีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๓๑ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ผู้ประสบภัยแจ้งการไม่ได้รับชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือได้รับชดใช้ไม่ครบจำนวน และให้ผู้ประสบภัยที่ไม่ได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถหรือบริษัทร้องขอค่าเสียหายเบื้องต้นจากกองทุน และโดยที่มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ การกำหนดในเรื่องดังกล่าวต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นบัญชีของบริษัทเป็นรายปีในอัตราร้อยละสองของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ การจ่ายเงินสมทบดังกล่าวในข้อ ๑ ให้บริษัทจ่ายดังนี้

- (๑) เงินสด เช็ค หรือตราฟ
- (๒) โอนจ่ายเข้าบัญชีกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยที่ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์

ข้อ ๓ ในกรณีที่จ่ายเป็นเช็ค หรือตราฟนั้นจะต้อง

- (๑) ส่งจ่ายกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย
- (๒) เป็นเช็ค หรือตราฟที่ไม่ลงวันที่ล่วงหน้า

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อมเรศ ตีลาอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๐๙ ร.จ. ๓๓ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติ
 คู่ครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุน
 และโดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคู่ครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติ
 ให้การกำหนด หลักเกณฑ์ และวิธีการในการเรียกเก็บ และการจ่ายเงินสมทบจากบริษัท
 ต้องกระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคู่ครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ
 คู่ครองผู้ประสพภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎ
 กระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รถดังต่อไปนี้ไม่ต้องจัดใหม่ประกันความเสียหายตามมาตรา ๘

- (๑) รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖
- (๒) รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์
(รถสกายแลป)
- (๓) รถใช้งานเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดหนึ่งปีหกเดือนนับแต่วันถัด
 จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

อภัย พิมพ์ไจชน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(๑๑๐ ร.จ. ๑ ตอนที่ ๑๔๒ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖.)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้ก่อนวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖ รถยนต์สามล้อที่แปรสภาพมาจากรถจักรยานยนต์ และรถใช้งานเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นรถที่ผู้มียานได้น้อยหรือเกษตรกรรมไว้ใช้เพียงเพื่อความสะดวกในการเดินทางหรือเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม หากกำหนดให้เจ้าของรถดังกล่าวต้องจัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนเกินสมควร ประกอบกับบริษัทประกันภัยและสาขาของบริษัทประกันภัยที่มีอยู่ยังไม่พร้อมที่จะให้บริการ และไม่อาจรองรับต่อปริมาณของรถดังกล่าวที่มีอยู่เป็นจำนวนมากได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น สมควรผ่อนผันให้รถดังกล่าวยังไม่ต้องจัดให้มีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีกำหนดเวลาหนึ่งปีหกเดือน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง กำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยสูงสุดสำหรับการรับประกันภัยรถ

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

ตามที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบอัตราเบี้ยประกันภัยรถไม่รวมภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก่บริษัทประกันภัย ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ไปแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนเห็นสมควรให้เปลี่ยนอัตราเบี้ยประกันภัยรถไม่รวมภาษีอากร ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียใหม่ให้เป็นอัตราเบี้ยประกันภัยสูงสุดสำหรับการรับประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่รวมภาษีอากร ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนายทะเบียนนี้ จำนวน ๑ แผ่น และให้มีผลใช้บังคับสำหรับการรับประกันภัยรถ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีระยะเวลาประกันภัยเริ่มต้น ตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๖

ถนิท วรปัญญา

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

(๑๑๐ ร.จ. ๔๗ ตอนที่ ๘๑ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๖)

อัตราเบี้ยประกันภัยรถไม่รวมภาษีอากร

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕

(มีค่าธรรมเนียมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ประทับ)

ลำดับ	ประเภทรถยนต์	การใช้รถยนต์			
		วันที่	ส่วนบุคคล (บาท/ปี)	วันที่	รับจ้าง/ให้เช่า (บาท/ปี)
๑	<u>รถจักรยานยนต์</u>	๑.๓๐		—	
	๑.๑ ไม่เกิน ๑๕ ซีซี		๑๕๐		—
	๑.๒ เกิน ๑๕ ซีซี ถึง ๑๒๕ ซีซี.		๒๐๐		—
	๑.๓ เกิน ๑๒๕ ซีซี. ถึง ๑๕๐ ซีซี.		๔๐๐		—
	๑.๔ เกิน ๑๕๐ ซีซี. ขึ้นไป		๖๐๐		—
๒	<u>รถสามล้อเครื่อง (รถตุ๊ก ๆ)</u>	๑.๗๐	๘๐๐	๓.๗๐	๑,๖๐๐
	<u>รถสามล้อตัดแปลง (สกายแลป)</u>	๑.๗๑	๔๐๐	—	—
๓	<u>รถยนต์นั่งไม่เกิน ๗ คน</u>	๑.๑๐	๑,๒๐๐	๓.๑๐	๒,๔๐๐
๔	<u>รถยนต์โดยสาร</u>	๑.๒๐		๓.๒๐	
	๔.๑ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง		๑,๕๐๐		๓,๐๐๐
	๔.๒ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง		๒,๖๐๐		๔,๕๐๐
	๔.๓ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๔,๒๐๐		๗,๔๐๐
	๔.๔ เกิน ๔๐ ที่นั่ง		๔,๕๐๐		๘,๘๐๐

	รถยนต์โดยสาร หมวด ๔ (วีระเวียงอัมเภอต่ออำเภอ ในจังหวัด)				
	๔.๕ ไม่เกิน ๑๕ ที่นั่ง		—		๑,๕๕๐
	๔.๖ ไม่เกิน ๒๐ ที่นั่ง		—		๒,๕๒๕
	๔.๗ ไม่เกิน ๔๐ ที่นั่ง		—		๔,๘๑๐
	๔.๘ เกิน ๔๐ ที่นั่ง		—		๕,๗๒๐
๕	<u>รถยนต์บรรทุก</u>	๑.๕๐		๓.๕๐	
	๕.๑ น้ำหนักรวมไม่เกิน ๓ ตัน		๑,๕๐๐		๒,๓๐๐
	๕.๒ น้ำหนักรวมไม่เกิน ๖ ตัน		๑,๖๐๐		๒,๕๐๐
	๕.๓ น้ำหนักรวมไม่เกิน ๑๒ ตัน		๑,๗๐๐		๒,๕๐๐
	๕.๔ น้ำหนักรวม เกิน ๑๒ ตัน		๒,๒๐๐		๓,๒๐๐
๖	<u>รถยนต์บรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง แก๊ส หรือกรด</u>	๑.๕๒		๓.๕๒	
	๖.๑ น้ำหนักรวมไม่เกิน ๑๒ ตัน		๒,๒๐๐		๒,๖๐๐
	๖.๒ น้ำหนักรวม เกิน ๑๒ ตัน		๓,๐๐๐		๔,๐๐๐
๗	<u>วีรรถลากจูง</u>	๑.๕๐	๓,๐๐๐	๓.๕๐	๔,๐๐๐

๘	<u>รถพ่วง</u>	๓.๖๐	๕๐๐
๙	<u>รถยนต์ป้ายแดง (การค้ำรถยนต์)</u>	๔.๐๑	๒.๐๐๐
๑๐	<u>รถยนต์ที่ใช้ในการเกษตร</u> (ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๑๑ พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒)	๔.๐๒	๑๐๐
๑๑	<u>รถยนต์ประเภทอื่น ๆ</u>	๔.๐๓	๑.๐๐๐

หมายเหตุ:— รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศและนำเข้ามาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว อัดราเบียประกันภัย
ให้ใช้อัดราเบียประกันภัยระยะสั้นหรือไม่ได้มีตามพิกัดอัดราเบียประกันภัยยานยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๓
บวก ๑๐๐ บาท

ประกาศกรมการประกันภัย

เรื่อง มอบหมายให้เป็นนายทะเบียนเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีโทษปรับสถานเดียว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมการประกันภัย มอบหมายให้เจ้าพนักงานตำรวจเป็นนายทะเบียนเปรียบเทียบบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีโทษปรับสถานเดียวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีโทษปรับสถานเดียว ซึ่งเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้มีอำนาจเปรียบเทียบ

(๑) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจนครบาล หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๒) พนักงานสอบสวนของกองบังคับการตำรวจจราจร ซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป หรือผู้ที่มิยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ ๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีโทษปรับสถานเดียว ซึ่งเกิดขึ้นในเขตจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้เจ้าพนักงานตำรวจผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้มีอำนาจเปรียบเทียบ

(๑) ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนซึ่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนในกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนั้น สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๒) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๓) สารวัตรใหญ่หรือสารวัตร หรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๔) สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๕) พนักงานสอบสวน กองบังคับการตำรวจทางหลวง ที่มีตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ สำหรับบรรดาความผิดที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ ๓ การเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามระเบียบกรมการประกันภัย ว่าด้วยอัตราเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๖

ประชา จารุตระกูลชัย
รองปลัดกระทรวงพาณิชย์ รัักษาราชการแทน
อธิบดีกรมการประกันภัย

(๑๑๐ ร.จ. ๑๕ ตอนที่ ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๖)

ประวัติผู้เขียน

นางสาวศรีญา งามวงษ์วาน เกิดวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2515 ที่เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2536 ปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่กฎหมาย ฝ่ายกฎหมาย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

